

SPRITUL SATANEI

IN
TELEORMAN

CIV
R/133

Foaie politică și socială

REDACTIA:
Com. BĂNEASA-Teleorman

NATIONALISM rău INTELES | „Ungaria îndoliată”...

Până acum, demagogia politică a speculat buna credință a acestui popor blajin, îngăduitor, răbdător până dincolo de marginile posibilității, sgândărindu-i suferințele și asmuțindu-l întotdeauna într-o direcție opusă aceleia care l-ar fi condus la adevărata origină a suferințelor sale. Stocul s-a epuizat, Reforma agrară, de bine de rău s-a înfăptuit, Votul universal îi dă putință să-și exprime... liber și nesilit voință! Trebuia o nouă platformă politică. Poporul trebuie asmuțit din nou, căci altfel, cine știe, poate deschide ochii. Chestiunea evrească era indicată pentru o digresiune. Jidani! Iată buba! So pe ei. Dacă se fură, în administrație, vina e a jidanilor, ei ne învăță. Dacă n'avem șosele, vina e a jidanilor, ei le strică. Dacă plătim biruri peste putințele noastre, vina e a jidanilor. Dacă țăranul muncește prost, vina e a jidanilor. Gluma e periculoasă în timpurile de astăzi, ca să nu o semnalăm, cu multă îngrijorare. Această glumă, poate avea urmări incalculabile. Răscocalele din 1907 au început în contra lui Mochi Fischer în Moldova și s-au întors în contra tuturor Popeștilor, Petreștilor, Ioneștilor etc., toți proprietari și arendași români get-beget.

Nu sunt nici filosemit, nici antisemit. Susțin însă, sus și tare, că ori ce cetățean român, indiferent de cultul ce-l exercită, trebuie să se bucure de protecția legilor noastre și de toate libertățile de care se bucură fii acestei țări.

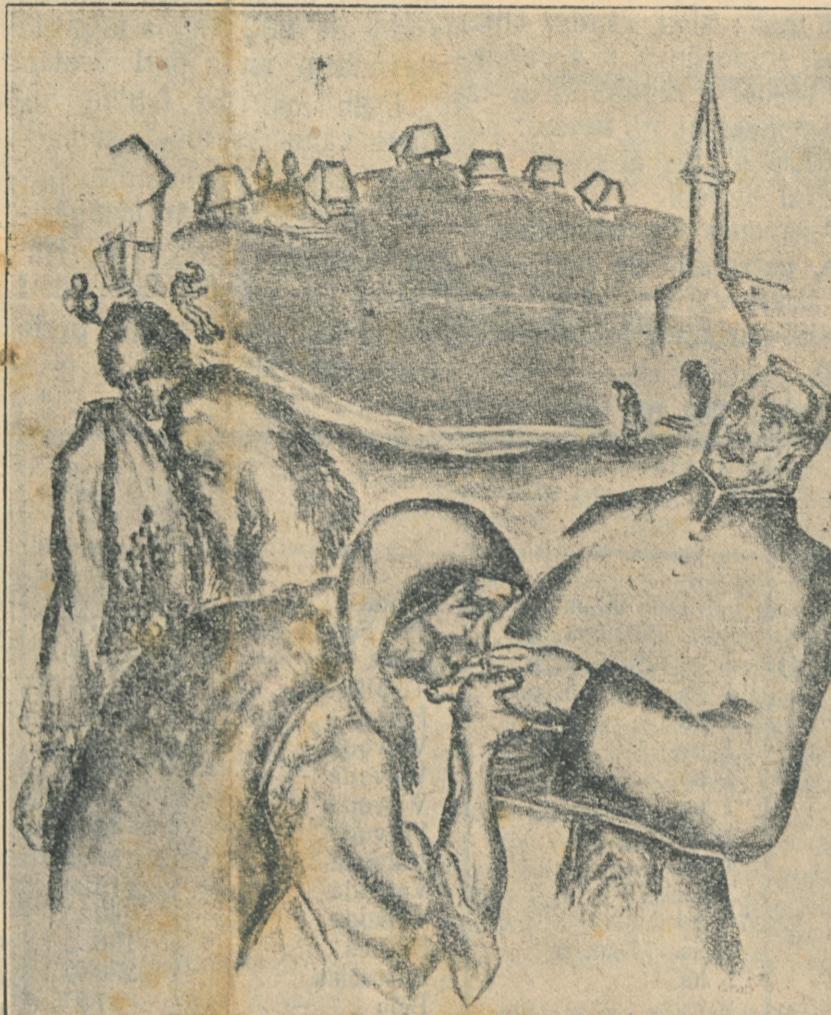
Suntem un stat liber și independent și, dacă unii minoritari abuzează de toleranța noastră, depășind marginile ospitalității, avem mijloace suficiente ca prințo politică bine chibzuită, dreaptă și fermă, dictată numai de interesele noastre obștești, să-i aducem la simțul realităților. Ori ce persecuțione pe acest tarâmb este inutilă, dăunătoare și nu trebuie tolerată. Musolini, care are simțul realității, face o politică națională fermă cu o mână de fier într-o mănușă de catifea și nu cred să fie mulți cari știu că generalul Balbo e israelit.

Intr-o comună din județul nostru, la o ședință a cercului cultural, un învățător a fost boicotat și obligat să părăsească cercul, pentru că meditează copiii unui farmacist evreu, cetățean român. Din momentul ce oricine, în această țară, are dreptul să se prepare în particular și din momentul ce, ori ce învățător, are dreptul să predea lecții, în orele libere, e o aberație și un abuz din partea membrilor aceluia cerc; abuz, pe care D-1 Ministrul al Instrucțiunii Publice are datoria să-l înfiereze.

Dacă ar fi o mișcare sinceră, pornită dintr'un instinct de conservarea națională, am înțelege asemenea reacțiuni din partea opiniei publice, în anumite momente. Dar, este pur și simplu o platformă politică deoarece suntem convinși, că atât D-1 Vaida cât și D-1 Goga odată veniți la putere, vor fi cei dintâi care vor fraterniza cu ovreii din diverse societăți de afaceri. Partidele noastre n'au încă cultul patriotic pe deasupra intereselor meschine de partid sau intereselor personale. Din această cauză n'avem un program de politică națională bine chibzuit, care să ne pună la adăpost de ori ce dezordine sau chiar de vr'un conflict diplomatic. Imi aduc aminte, de o companie dusă de o anumită presă contra unui partid politic, care, ar fi permis intrarea în țară a unui mare număr de evrei. O adevărată invazie, după afirmațiile acelor ziare și probabil că acea campanie, avea un fond de adevăr. Alt partid a fost acuzat de a fi încheiat un cartel electoral cu minoritarii unguri, act de adevărată trădare națională. Nu știm dacă faptele relatate sunt exacte sau nu, în ori ce caz asemenea compromisiuni, în dauna intereselor naționale, sunt zilnic denunțate în presă.

Jidani care sug săngele contribuabilului și bugetul statului nu sunt numai fiii lui Israel. Li cunoaștem destul de bine. Ei sunt: guvernatorii Băncii Naționale, plătiți cu 600.000 lei lunare, administratorii și directorii aceleași băncii, plătiți cu 300.000 lei lunare, administratorii și membrii în consiliul de administrație ai Băncii Românești, un fel de sucursală a Băncii Naționale, ale căror tantieme și lefuri se urcă la mai multe milioane, foștii directori ai Creditului Rural, cărora li se dă o pensie de 60.000 lei lunare, cei de la Cekopava, cooperativă în care statul pune fondurile iar conducătorii nepriceperea. Și aceștia sunt adevărați jidani. Din cauza lăcomiei lor un judecător cu familie, nu are decât 6000 lei lunare, un funcționar la vamă cu 15 ani de serviciu, nevastă și copii, n'are decât 2600 lei lunare. Ne lipșește spațiul dar am putea să umplem coloanele întregi cu asemenea exemple de armonizare a salariilor. E trist dar e adevărat!

LUCIAN BILDIRESCU

Iată o imagine a felului cum erau tratați Români, de stăpânirea maghiară. Cei înseamnă că nobilimea dela Budapesta are toate motivele să se agite...

De vorbă cu d-nul Prefect asupra situației politice din țară și județ

O împrejurare fericită ne-a dat prilejul să luăm un interview, asupra situației politice din țară și județ D-lui Prefect, zis și Conu Alecu, din întâmplare venea de la un botez.

Domnul Prefect umbla drept ca o lumânare ce... nu prea stă în seșnic.

Veniți de la București, Coane Alecu? Ce mai e nou? Guvernul mai stă la putere?

Cum să nu stea, nică, acum deabia ne așternem pe guvernare.

ai văzut că Guță a avut și aici grija, a făcut palatul din nou, așa că numai e pericol despre partea asta. Știe Guță ce face Domnule, e preșăzător nevoie mare.

Dar, alte frecături în partidul D-tră nu crezi că pot complica situația?

Nu, nică. Numai e nici una. N'ai văzut cum îl a manevrat Guță pe Dinu, de nu mai crănește. Face mereu declarații că e în deplin acord cu Guță. Să face și Guță că-l consultă căte odată, așa de formă!

Dar aici în județ cum stați cu politică, Coane Alecu? Aud că fi oare care neînțelegeri? Văd că s'a cumpărat o tipografie, a mai apărut o gazetă „Viitorul Partidului”. Ce să n'semne oare asta?

La această întrebare Conu Alecu se cam încruntă, jucă sprincenile de câteva ori, își îndreptă glasul, făcă cu mâna un gest larg de resemnare și zise:

Nu știu D-ta sistemul lui Co- nu Victor Antonescu? A născocit acum pe puțoiu ăla de Neagu, pe care ar vrea să-l urce lui Take în cap. Dar, lasă-l pe Take, să vezi cum îl mai răcorește. Să încerce să umble în județ fără Take!

Dar din punct de vedere administrativ cum stați D-le Prefect?

Ah, nică, aici e chestie gravă. Să știi că soselele sunt tot aco- lo, nu le-a luat încă apa. Po- durile, cred că se mai țin. În Apri- lie dacă se svântează, am să deschid circulația pe sosele. Cred că atunci se va putea circula pe ele. Am scăpat de soseaua Pitești-Tur- nu și Roșiori-Zimnicea, am reușit să le fac naționale. Cât privește celealte sosele, n'am nici o grija

cu Ispas Zamfir care a luat toate antreprizele județului. Din opt mii

Mai sunt câteva luni și vin alege- rile pe care, după toate probabilitățile, tot noi le vom face căci cine vrei să le facă. Și își închipui mă- tăluș, că dacă face Guță alegerie n'șă reușească Mihalache! Ai, ce zici? Cât pentru celealte grupări, o să le mai dăm drumul la căte unu, doi, căci înțelegi D-ta, ne mai trebuie și niște opozitie nu de altceva dar, vorba aia, de formă. Și apoi, ținte nică, încă patru ani de guvernare.

Dar de vreo cărămidă cumva, nu vă e teamă, Coane Alecu?

Cărămidă! Nu. Nu, nică. Aia, nu poate pica decât dela palat și...

Un... amic al poporului

Marele și dezinteresatul coope- ratist, senatorul Darvin Voiculescu a fericit județul Teleorman — după cum trâncănea un oarecare, mai acum câtva timp la postul de Radiodifuziune — cu o serie de lucrări importante (pentru D-sa). Grație muncii, energiei și tenaci- tății D-sale, județul Teleorman este dotat pe valea Dunării cu o șosea admirabilă. Pietrișul, adus pe această șosea a cărei antrepriză o obținuse D-sa a fost așa de bun încât serviciul tehnic a fost obligat (aceasta înseamnă ceva: D-1 Darvin e senator) să-l refuze. A luat în tăere toate pădurile după valea Dunării, exportând lemne în Bulgaria, cu toate că orașul Turnu-Măgurele, precum și autoritățile și școlile, au fost în mare lipsă de lemne toată iarna. D-sa a mai obținut în folosul sătenilor, drept șezlong, o suprafață importantă de pământ pe care în realitate a transformat-o în balta cu pește (balta D-sale are mult pește), construind un dig și o șosea ce duce la conacul D-sale. A construit un port clandestin pentru transportul lemnelor și al altor produse zise ale cooperativei „Muca Noastră” a cărei adunare generală n'a convocat-o nici odată pentru a cere descărcarea ges- tiunei în calitate de președinte al acestei cooperative. D-sa mai datorează și astăzi încă federalei, „Cuza Vodă” sumă de 400.000 lei (evident acum nu poate plăti acestă sumă căci situația D-sale implică alte obligații). Tot din inițiativa D-sale s'a înființat în Turnu-Măgurele o cărciumă zisă cooperativă de desfacere a produzelor diferitelor afaceri ce patronează. În realitate însă la această cărciumă se desfac, în detaliu, diferențele cantității de vin provenite din podgorile unor domnii inspectori și controlori a căror bună voință D-1 Darvin Voiculescu a vrut să și-o asigure de pe acum, achiziționându-le vinurile pe prețuri mari.

Ibsen

Sticla cu vitriol...

Se vorbește de începerea unei companii pentru protecția animalelor...

Ca și când protecția oamenilor ar fi asigurată..

* * * Oficiosul teleormănean al geor- giștilor, deplângă soarta tineretului înregimentat la național-liberali,

Ca să se întărescă proverbul cu găina vecinului, probabil.. Çacl, tineretul liberal nu-l vedem decât pus între ghilimele...

Adică nu-l vedem.

* * * Cîtim într-un ziar că întreaga organizație a tineretului universitar liberal din România, a demisionat din partid.

„Intreaga organizație“ înseamnă, pe seamne, președintele și stampila..

* * * O „bombă” a unei gazete de seară, anunță inventarea unui aparat care să poată fotografia gândurile. Închipuiți-vă un clișeu cu „gându- rile” imaculaților Mișu și Darvin!

Continuare în pagina 2

37341

Tara la mezat...

Marea „Operă de Refacere” a Partidului Liberal

Oficiosul local al partidului liberal „Unirea” publica în vremuri de opozitie, sub titlul „Tara la Mezat” un tablou de numele tuturor partizanilor politici ai regimului național-țărănist, ce cumpăraseră, pe prețuri ridicolе, suprafete însemnate de pământ din rezervele statului. Autorul acelor articole era, cu drept cuvânt, indignat mai ales, că foarte mulți din cumpărători nu aveau nici o legătură cu plugăria.

Odată cu venirea partidului liberal la putere campania din ziarul „Unirea” a încetat, și cum era și firesc, ne-am

închipuit în naivitatea noastră, că dispărând cauza a încetă bine înțeles, și efectul. Dar vă! N-a fost decât o iluzie. Mezatul continuă și încă mai rușinos, patronat de deputatul Mișu Slăvescu și senatorul Darwin Voiculescu. Ceva mai mult: s-au vândut chiar loturi zootehnice și spre marea rușine a regimului de azi unii din achizitorii acestor pământuri n-au plătit nici impozitul agricol.

Asemenea afaceri cointerestate, patronate de parlamentari arată cât de jos a căzut nivelul parlamentarismului român.

T A B L O U

Act de vânzare No.	Numele Cumpărătorului	Suprafața	Com.	Lei
5321	Apostol Dumitru	5000 m. p.	Râioasa	3000
5673	Gheorghe R. Luca	5235 m. p.	Pr. Ferdinand	3015
5801	Preot Georgescu (finu lui Darwin)	2500 m. p.	Lissa	3940
5830	Primăria T.-Măgurele	1 ha. 6748 m. p.	T.-Măgurele	31500
6173	Preot Petre Stoicescu	5 ha.	Pielea	15500
6766	Dumitru Soare	1 ha.	Voivoda	5760
6767	Andrei Bozeanu	1 ha.	Voivoda	5760
6768	Tudor Ciocan	1 ha.	Voivoda	5760
6769	Maria Maidale	1.50 ha.	Voivoda	4320
6770	Gh. Maidale	1 ha.	Voivoda	5760
6771	Dumitru Negrita	2 ha.	Voivoda	11520
6879	Marin Maidale	75 ari	Voivoda	4220
7116	Ilie Ionescu	2 ha. 77 m. p.	Siliștea	16632
7328	Elena M. R. Oprescu	5 ha.	Poroschia	28800
7432	C. Ștefănescu	2 ha.	Beiu	5760
7724	Preot Stoicescu	5 ha.	Nenciulești	1440
7911	Preot Popescu	5 ha.	Stâlpul de Piatră	14400
8071	P. Popescu	4 ha.	Drăgășani	19840
8072	Traian Stancu	4 ha.	Drăcănești	19840
8219	Hariton Popa	2 ha.	Șoimul	11520
8220	Gheorghe R. Trifu	2 ha.	Șoimul	11520
8221	Ion T. Barbu	2 ha.	Bivolița	8928
8286	Preot Stancu Stănescu	3 ha.	Băsești	3000
8393	Ilie Chivu	1 ha.	Bivolița	22400
8455	Gheorghe Nicolae	5 ha.	Plosca	15500
8547	Preot J. Neicu București	5 ha.	Bivolița	9920
8550	Ilie Nicolae	4 ha.	Nenciulești	7440
8561	Gheorghina Roșu	3 ha.	Fântânele	34560
8587	Paraschiva Andrei	6 ha.	Smârdioasa	8640
8601	Stefan Dane	3 ha.	Rădoești Deal	7770
8617	Vasile Dincă	1 ha. 50 m. p.	T.-Măgurele	3000
8899	Ion Davidescu	5000 m. p.	T.-Măgurele	11960
8926	Maria Badea	2 ha.	Șoimul	30000
9118	Anghel Tatu	5 ha.	Drăcănești	14800
25	Petre Vișu	3 ha.	Cetatea	3233
86	Stan Petre	1 ha. 2997 m. p.	Licurici	2818
669	Anghel T. Pencescu	1 ha. 1361 m. p.	Belitori	1500
954	Andrei Rădulescu	1.50 ha.	Saele	8640
1093	Preot Ilie Bălău	1 ha. 5000 m. p.	Plosca	9300
1160	Petre D. Mincea	3 ha.	144000	
1461	Gr. Găbreanu	25 ha.	Belitori	28000
1672	Constantin Simion	2 ha.	Belitori	28000
1673	Tudor Grosu	2 ha.	Belitori	28000
1674	Radu B. Măngaru	2 ha.	Peretu	15000
1804	Floarea Gogoașa	1 ha.	Șoimul	8000
2606	Constantin Mircea	2 ha.	Fântânele	2880
2890	Constantin Tulucă	1 ha.	Ologi	3250
2891	Marin Burtău	1840 m. p.	Miroși	3236
2892	C. Stănescu	1618 m. p.	Fântânele	2880
2914	Ion Găiseanu	1 ha.	Orbeasca de Jos	12400
3158	Petre Ionescu	4 ha.	Orbeasca de Jos	4960
3249	Ion D. R. Lupu	2 ha.	Orbeasca de Jos	4960
3250	Dumitru Tărle	2 ha.	Orbeasca de Jos	4960
3251	Florean Stanciu	2 ha.	Voivoda	4247
3952	Tudor Ciocan	7583 m. p.	Bivolița	6000
3953	Aurel Popescu	2 ha.	Domeniul Turnu	6840
3596	Marin Badea	6840 m. p.	Pielea	20160
4033	Ion Buzatu	7 pogoane	Lissa	2000
4669	Ion Davidescu	1 ha.	Segarcea Deal	5000
4802	Preot Voiculescu	2500 m. p.	Segarcea Deal	4000
4803	Nicolae Pieptăr	2000 m. p.	Segarcea Deal	4000
4805	Florean Găina	2000 m. p.	Alexandria	6900
4830	Anghel Comănescu	2 ha. 3966 m. p.	Flămânda	6200
5273	Gheorghe Pieptăr	2 ha.	Palanca	3900
5573	Ion Bran	2 ha. 1/2	Miroși	6597
5599	Petre Voiculescu	1 ha. 5000 m. p.	Seaca	14400
5738	Ion Davidescu	5 ha.	Alexandria	4313
5866	Constantin Frumosu	1 ha. 3000 m. p.	Dobrogești	25000
5968	Marin Constantini	5 ha.	Pielea	1620
7734	Constantin Ioan	250 m. p.	Orbeasca	2480
8060	Ioan Predescu	1 pogon	Adămești	14400
8720	Marin Georgescu	5 ha.	Pielea	3864
3	Preot Ioan M. Călin	1 ha. 3416 m. p.	Mavrodin	8640
3679	Ioniță Lungăș	3 ha.	Măgura	4400
3766	Constantin Păcală	1 ha. 7500 m. p.	Miroși	3000
5266	Argir Dumitrescu	1500 m. p.		

Un caz la căminul studențesc TELEORMANEAN

Ori ce afacere, cât de păgubitoare pentru țară, stat, județ, este bună dacăiese un sperț cât de mic. Astfel D. I. Grigorescu de la Balaci și a vândut casele, județului pe suma de lei 500.000. D. sa însă n'a încasat decât 300.000 restul de 200.000, a intrat în buzunarul unui parlamentar.

Dăm mai jos tabloul de toate vânzările facute sub actualul regim, partizanilor politici. Aceste vânzări însumează o suprafață de 185 Ha plătite cu lei 850.000, când valoarea reală este de peste patru milioane.

La căminul subvenționat de județul Teleorman, la București, s-au petrecut acum câteva timp, mari dezordine. Mai mulți studenți, din „Garda de fier”, cu ocazia alegerii unui comitet, au venit înarmați și întovărășiti cu studenți streini de cămin, provocând scandal și bătaie. Nu s'a luat nici o măsură, nu s'a făcut nici o anchetă. Rectorul Universității, probabil un domn fără răspundere, a pretextat, că nu are calitate de a interveni. Prefectura nu are calitatea de a ordona o anchetă în alt județ iar Prefectura Capitalei a invocat, nu mai știu ce pretext, pentru a nu interveni. Realitatea însă este alta: autoritățile noastre n'au nici curajul și nici autoritatea morală de a interveni. Curajul le lipsește, pentru că s'au folosit de „Garda de Fier”, încurajând-o să

Licențiați și semi-intelectuali avem destul, ne trebuie să colă la țară, nu căminuri la orașe.

De vorbă cu d-nul Prefect asupra situației politice din țară și județ

(Urmare din pag 1-1)

de metri cubi de pietriș mi-a dus, timp de un an și jumătate, două mii. D-ta ști ce înseamnă cifra asta? E colosal!

— Dar cu caterpillar-ul ce ați lucrat până acum Coane Alecu?

— Foarte important, nică. A lucrat la Tigănești (Colțatu are mare nevoie de șosea) pe urmă a lucrat la Viișoara la Capră, șosea foarte importantă, acum să vedem care dintre ai noștri or mai avea nevoie.

— Coane Alecu, dece nu mai strângi puțin primarii la sate, să dea dovadă de puțină inițiativă, să mai facă și ei nișcă gospodărie; știu, parale sunt puține, dar cu bună voință și cu stăruință ar putea să facă mult mai mult...

— Primarii noștri, nică, mulți din ei au fost în pușcărie așa că sunt oameni hotărăți și încerați. Noi i-am scăpat și drept recunoștință au acceptat să-și ia răspunderea la primărie. Și unde pui că sunt aleșii satului, noi nu guvernăm ca țărănișii, cu primari numiți.

— Dar, dacă totuși, Coane Alecu, s'ar întâmpla să treceți în opozitie nu vă e... cum să spun... oare cum teamă ca nn guvern care ar vrea să se răzbune ar găsi, în ceeace privește anumiți parlamentari, oare care abuzuri, trafic de influență... în fine mă înțelegeți

Intr'un „expoziție” dat publicității D-I Prefect al județului începe enumărarea „Realizările și lucrările de interes obștesc”, cu statistică misării populației și cu precizarea că județul Teleorman are 1264,496 Km. de șosele.

Curate realizări, Coane Alecu...

E pur și simplu scandalos! Iată pentru cine și pentru ce să a facut exproprierea, iată pentru ce s'a dat proprietarilor în schimbul pământului arabil expropriat, după mulți ani dela expropriere, o rentă mizerabilă pe care au fost nevoiți să o vândă cu 27 la sută până la 30 la sută, cursul pieții de atunci. Iată opera gigantică de refacere și consolidare a partidului liberal care se reduce în fond la opera de săracire a agricultorilor, a exportatorilor, a comercianților în folosul samsarilor parlamentari.

Abuzurile, risipa și fiscalitatea excesivă sunt singurele cauze care provoacă dezordine și favorizează toate curentele nesănătoase.

ARG.

LA STEJARUL JERUIT

de Mihail Lungianu

Părintele Alecu a plecat de cu seară din Saelele. A grăbit că a putut caii, prin noroiul gros al drumului, prin sleahuri părăsite, dar tot a întârziat. Când a ajuns la gară, la Lița, sosise trenul. Alergând să meargă la casă, să scoată bilet, mașinistul, om din satul sănătii sale, îi strigă:

— Stai, taicule. Nu mai e timp. Vino 'ncoace!

Iar când s'a apropiat găfăind:

— Hai repede, sui sus, că-i dau drumu'.

Și s'a cățărat pe scări, s'a aşezat p'o ladă cu cărbuni. Sta cam rău, e drept, îl căm ajungea doară și-l băteau scânteile dela coș, dar se ferea că putea și răbdă. Era bucuros tare, c'a prins carul cu foc și nu știa cum să mulțumească sufletului lui Dumnezeu, care i-a ieșit înainte la vreme cu îmbiere să-l ia pe el.

A trecut așa prin stația următoare. Sta ghemosat, să nu-l zărească șeful, să de cumva de bucluc. La Troian însă un impegnat cu șapca roșie, cu felinarul în mână, vine la mașină și-l poftește los. C'o fi, c'o păji, nu s'a putut altfel. Abia a făcut căjiva pași, cu gândul să scoată bilet, și tenu a și pornit. A semnat procesul verbal, ce i-sa făcut, c'a spus că n'are bani să plătească pe loc amendă, și a ieșit pe peron. Se plimba amărît, furios. Cerceta când și când pe cineva, când pleacă vre-un tren de marfă spre Roșiori. Vrea să-și încerce norocul a doua oară, ce-o fi, o fi!

Îi părea rău cum că s'a suiat pe mașină și n'a lăsat mai bine să rămâne pe loc. Ar fi pornit mai departe cu brișca. Dar copilul, văzând că s'a căpătuit, o fi mai stat ce-o fi mai stat și și-a luat drumul spre casă.

„Ce să se facă acum? A doua zi avea proces și 'ncepea de dimineață. Când sta așa, dând din mâini, vorbind singur, se pomenește că-i stă în față un român.

— Ce-i taică, ce s'a întâmplat?

Am scăpat trenul spre Roșiori și am proces dimineață!

— Și eu la fel. Uite, abia acu' sosii. S'o calce nevoia de vreme, că te 'nșală. Nu-i lună, nu-i neam de stea pe cer, precista și grijania...!

Preotul hoibă ochii și se uită lung la el: un găligan înalt și desirat, cu cizme 'n picioare, c'un ciomag mare 'n mână, oacheș și prelung la față, cu'n ochiu scos. Parcă l-ar fi cunoscut și nu-i venea 'n minte de unde să-l ia. Nu știa ce să-i răspundă. Porni însă tot el vorba:

— Uite ce zic eu, părinte! S'o luăm apostoleste. Avem de străbătut vreo cincisprezece kilometri doar. Până la ziuă n'avem ce să legem! și 'njură iarashi.

Părintele Alecu se uită mai cu băgare de seamă la el. Îl îndemna înima parcă, să plece, dar nu prea-i placea tovarășul. El însă:

— Ce, te temi de hoții, de lupi? Poprigania și arhanghelii lor. Să vie, de le dă mâna. Uite popa lor și arată ciomagul gros, noduros și cu măciucă la cap. Cu mine poți să mergi până la marginea pământului.

C'o fi lae, ba bălae, se mue, cuviosul,

— Hai, tăicușorule, nu mai cărmi. Ce vrei să faci? Trenuri de marfă nu trec și d'or trece te prinde și dai de dracu'. S'au făcut rânduile aspre. Le cercetează 'n toate zilele și te umfă. Și, după ce că-ți pierzi afacerile, își mai dă și o amendă, și vorba aceea: „După moarte și cal de ginere!“

Bietul popă și-a adus aminte de pățania de mai 'nainte și-i cântă în strune:

— De fost, așa e! Mai bine pe jos decât cu învârteli d'astea. Nu-s bune, bată-le să le bată!

— Așa e, candela și crucea!

— Și, după puțină tăcere:

— Hai, sus taică și la drum!

Procesu' n'așteaptă!

Preotul ii trecu un fior prin trup:

— Că bine zici!

Și se luă încet după roman. Haida-hai o întind la drum. Unul înainte hotărît, sprinten, cercetând calea, înfruntând nevoie; altul în urmă, tot șovăind, nătăvălos, cu reveranda lungă pe trup.

Omul mergea, blocorodea într'u naștere, și chiua:

— He, părinte, nu știi cu cine ești la drum!

— Știi de mi-i spune!

— De ți-asi povesti eu cine am fost nu ști-ar fi bine. Din păcate însă m'am pocăit. M'am jurat, să nu mai fur, să nu mai prad.

Părintele Alecu o băgă pe măneacă. Hoțul se opri locului, se uită 'n spate, ca și când ar fi vrut să văză fața celui care-i calcă pe urme:

— D'ăși fi 'n vremea mea, te-ăș face tovarăș de codru! Ce bine ne-ăș se dea: un popă blagoslovind cu ciomagu' s'un dascăl, înfiindu-i sonu' cu 'njurături de cele sfinte. Hm!

Fața bisericescă o sfecă de tot:

— Măi, că rele ceasuri avui azil! Și-aduse aminte că-i Marți, și că, după credință din străbuni, nu-bine de pornit la drum!

Innotau din greu prin zloata u-medă și moale, Cizmele amândo-rora înfruntau cu nepăsare piedica, o biruiau și treceau lipăind mai departe.

Noaptea era tot neagră, și parcă în loc să se 'nseñeze cu cât pășea spre ziua, cu atât se mohora mai mult, lăsând pe pământ o ceață, ce nu 'ngăduia să se mai zarească drumul.

Pe la o vreme, înaintașul se oprește.

— Am rătăcit, părinte! Am luat-o otova pe câmp. Cine stie unde mergem? și după puțin:

— Da' nu te teme, cât ești cu mine. Uite ce-mi veni 'n minte. Să-mi dai blagoslovenie, să mă deslegi de jurământu' ce am făcut c'o să mă las de hoție. Zăresc colo niște lumini. E vre-un sat. Nu știi care o fi. Cum m'ouiu vedea 'n capătu' lui îl ghicesc însă pe loc.

Știi căi gospodari au cai buni. Intru 'n grajd ca la mine acasă, incălecă și ne vedem de cale. D'acolo îmi dau samă încotro s'o luăm.

Preotul tace că pământul, e el tot pământ. Tovarășul, ca să-i dea curaj, se apucă să tremure din glas o doină haiducească:

Spune-mi, spune-mi moș jupit, Când e bine de hoț?

Or pe ploae, or pe ceață,
Când e somnu' cu dulceață!
Spune-mi caii când se fură?
Noaptea pe fulgerătură,
Când de leac nu-i stea pe cer,
Când crapă piatra de ger!

— Hei, tăicușorule, nu mai cărmi. Ce vrei să faci? Trenuri de marfă nu trec și d'or trece te prinde și dai de dracu'. S'au făcut rânduile aspre. Le cercetează 'n toate zilele și te umfă. Și, după ce că-ți pierzi afacerile, își mai dă și o amendă, și vorba aceea: „După moarte și cal de ginere!“

Bietul popă și-a adus aminte de pățania de mai 'nainte și-i cântă în strune:

— De fost, așa e! Mai bine pe jos decât cu învârteli d'astea. Nu-s bune, bată-le să le bată!

— Așa e, candela și crucea!

— Și, după puțină tăcere:

— Hai, sus taică și la drum!

Procesu' n'așteaptă!

Preotul e ghiață acum, mormânt în lege. Se tărăște 'n neșire. Par că merge la o moarte, așteptată, sigură, plăcută.

— De bună seamă, c'o să-mi facă de petrecanie d'acuma! — gândeau el.

Insoțitorul mergea din ce în ce mai silnic, bâjbâia parcă, dând din mâini, bolborosind mereu.

D'odată se oprește, cătă la un stejar din față, îl pipăe. Strigă apoi ca o fiară rănită:

— Nu l'am omorât eu pe Bățu. Nul Tovarășul meu, Bucur al Aldii. El i-a vărât cuțitul 'n inimă! Eu am dat doar cu ciomagul să văz de mai mișcă, or ba!

Si făcând spume la gură, clătinându-se, se prăvălește odată ca un plop trăznit!

Insoțitorul a 'nmărmurit. Nu știa ce să creză, începe să tremure, îl doare capul. Ii sticlesc ochii. Zărește un chip alb mai căt colo. Ii facea cu mâna:

— Vino după mine! Nu te teme!

Lasă pe păcătosu' ăla. Și-a ispăsit păcatul! Aci la stejaru' jeruit a luat viață unui om nevinovat!

Slujitorul Domnului păsea 'n neșire. Merge grăbit după arătare! Se 'mpiedică des, cădea și se scula.

In zori a fost găsit de Maldăneni la vreo șapte-opt kilometri din drumul Roșiorilor de Vede. Nu mai putea să se ție pe picioare. Nu scotea grăi lămurit din gură. Aiură doar. Se desprindea însă, din spusele lui, ceva d'un inger, d'un stejar însemnat, d'un om ucis.

S'au dus oamenii într'acolo și au găsit pe vestitul hoț de cai Mitu lu' Coșerie, din Crângeni, rece, cu față 'n jos, lângă un copac mare, umbros, su trunchiul crestăt de craci.

Căt despre părintele Alexandru, în loc de judecată, că toate bănuile căzuseră pe el, să aomenit la spital și d'aci legat coardă la o casă de nebuni.

Făcea rău, parcă era apucat de ducă-se pe pustii, se da la om, zicând că lovește pe afurisitul de hoț, care l-a purtat o noapte prin noroiul țarinelor, chinindu-l cu poveștile, îndemnându-l la hoț și așteptând din clipă 'n clipă să-i piuiuț.

Mihail Lungianu

*) Dintr'un volum de nuvele care va apărea în editura Fund. Regale Carol al II-lea.

Cimp de seară

Soarele ca un ban de aur
a căzut în chimirul pământului fără funduri
clocoind lava negrelor străfunduri
și seara în haina ei decolorată
a trecut ca o adiere, peste cîmpuri, purtată
pe aripile lor de serafii..

In tufișuri, cărăbușii ca niște zarafi
trag obloanele dughenelor înțesate
cu aur pur de patrusprezece carate.
și seara e o enormă vioară
pe care îngerii pământului cintă,
o melodie de alb nesfrîșit care însăpăimântă
imensitatea străvezie și crepusculară

George Constant

Şantier literar

Datoria

scriitorilor tineri

Poetul Vladimir Cavarnali, publică în admirabila revistă basarabeancă „Viața Basarabiei“, un articol pe care, pentru adevărul și frumusețea cuprinse, îl reținește aproape în întregime:

„N-am întâlnit niciodată un scriitor Tânăr, insuflat de idealuri roari, pregătit să indure martiragiul unei vieți de luptător. Tuturor le place viața comodă, funcționarism stupid, care usucă și înăbușe. N-am cunoscut un scriitor — ori poate nu cunosc personal atâtia scriitori — ca să croiască din ideologia lui, un obiectiv pentru societate. Trăesc în afară idealurilor ei.

Si când se cunosc, se naște o neplăcută vrajă, pe care o refuz cu totă ființa mea. Ea pornește dintr-o invadie sălbatică, dintr-o meschină comună birocraților și politicienilor mediocri.

Nu văd niciunul din rândul acestor scriitori tineri, hotărî să lovească, să sărâme. Nu ține în mâini niciunul un bîc, un fulger, cu care să despice drumul unei torțe noi, unei lumini care să palească slabele făclii do astăzi și să dea tuturor convingerea că încheieturile care sprină spiritualitatea de acum sunt atât de putrede, că e un pericol grav a încerca să le mai întărești.

Scriitorii tineri n'au vitalitatea titanilor răsturnători de concepții.

Dacă între ei s'ar alla căteva glasuri care să producă alte ecouri decât acele văguite și înăbușite până acum, îmbunătățirea stării lor materiale vine dela sine. Simt ei în suflet răsadul fiacărilor îanebuite de creații mari, cheamate să aprindă înaltele piscuri ale istoriei? Camarazii mei de breslă — scriitorii tineri, trebuie să înțeleagă că pozițiile se ocupă prin luptă, prin cunoaștere care cere talent, eforturi, năruire. Numai cei capabili de renunțare, lăuire până la limită, sunt scriitori. Se cuvine să înțeleagă că drama scriitorului Tânăr există și din cauza inadecvenței lor la o superioară formulă de viață spirituală. Această sustragere, cătă odată voită, această inadaptabilitate la furtună, duce la un deznodământ grav. Căutarea comodității și frița de frângere, de cecituri mari, crează din Tânărul scriitor, nu un spirit de largă concepție și înțelegere, ci un insărător individualitate creatoare, fără posibilitate de urcă către divinitate. Până când nu va înțelege că a te lăsa strivit de atmosfera creată în dănuță, este o anulare a individualității și a misiunii tale, scriitorul Tânăr n'are cuvânt. Datoria justificării existenței sale de scriitor Tânăr, este aceea de a fi găsit în orice clipă pe pozițiile pline de frumusețe, dar periculoase, ale avangardei. Aceasta nu fiind că tineretii îi șade bine să fie într-o continuă feroare și să se caracterizeze printr'un dinamism excesiv, ci fiind că a fi în primele rânduri, însenneză și piscurile tuturor visurilor tinerei. Cațărat pe creste, în atitudinea lui alpină, să rideze glasul pentru a predica frumusețea artei sale mari, plămidătă să împărtășească în constință bogăția marilor lui iubiri pentru oameni, flori și clocărili. Dar, scriitorul Tânăr, lăsat în prada unui sbucium, motivat numai prin faptul că

nu e slujba, se realizează și se strivește alături de visurile fără temelii, fără proporții.

Să mi se arate gânditorul la vîrstă de 30 de ani, neclintit ca o stâncă, în vestmântul azuriu al idealului său, vorbind sentențios și Dumnezească, ca o constiția însuflare de convingerea propriei sale misiuni?

Îl caut de câțiva ani, îi aştept apărîția ca o a doua revelare, fără să-l por afila pe o colină, fără să simt soarele în melodie de alamuri.

Nu știu dacă va mai zăbovi clipe, și de ani, decen

CRONICA POLITICA

Internă

In politica internă, remanierea guvernului a surprins oarecum, opinia publică. Dacă, din cauza evenimentelor din ultimul timp, D-l Tătărescu a crezut de cuvintă că trebuie să facă o remaniere pentru a da impresia unui guvern cu autoritate, ferm, decis să ia ori ce măsură, mărturism, că nu prea a reușit. Intrucât D-l Sassu la Justiție ar putea da o notă mai energetică guvernului decât D-l Mircea Djuvără, tânăr profesor universitar, corect, muncitor și intelligent? Afară numai, dacă D-l Tătărescu n'a întrebuințat acest truc numai pentru a scăpa de D-l Sassu de la Domnii...

De asemenea nu vedem rostul D-lui Gavrilă Marinescu la subsecretariatul Internelor. Nedumerirea este cu atât mai mare, cu cât lumea știe, că atunci, când D-l Titulescu a fost atât de puțin elegant debarcat, șeful guvernului s'a crezut obligat să lămurească opinia publică, că față de evenimentele externe se cere un guvern omogen, care să aibă întreaga răspundere față de partid. Oare această omogenitate n'a dat

rezultatele așteptate? Nu găsește D-l Tătărescu, că dacă e nevoie să facă astăzi apel la elemente în afara de partid, mărturisește o slăbiciune? În acest caz n-ar fi mai nimerit să se retragă de căt să se epuizeze complet?

Externă

In politica externă, situația este destul de complicată în urma declarărilor făcute de D-l Tătărescu la Cameră relativ la participarea ministrilor streini la înmormântarea lui Moș. Aceste declarații pun pe D-l Tătărescu într-o situație foarte delicată deoarece, din sursă demnă de încredere, se afirmă că acești miniștri au avut asentimentul D-lui Victor Antonescu. În orice caz prestigiul României nu va eșa mărit din acest conflict mai ales că răspunsurile Germaniei și Italiei par nu fi satisfăcătoare. Un fapt este cert. D-l Victor Antonescu a avut delicata misiune în calitate de Ministru de Externe, de a ne apropia de Italia și Germania fără însă a jigni pe vreunul din prietenii noștri, or rezultatul pare a fi mult mai negativ. Nu numai că nu ne-am apropiat de nici una din aceste puteri, dar situația noastră, în Mica Întelegeră, este astăzi foarte precară. Credem că prietenia Poloniei nu valora atâtă.

DIN ALE FISCULUI

Sfătuim pe contribuabili să păstreze recipisele fiscului cu sfîntenie toată viață și chiar dacă simt moartea apropiindu-se, (cea ce nu le dorim deloc,) să le lase cu griji, moștenitorilor, căci, în mod indirect, și recipisele constituie un fel de moștenire. Cu un stat escroc ca al nostru, riscă să le plătească de două ori. Iată câteva exemple autentice:

Preotul X. face declarație fiscală că renunță la averea ce i se cuvine dintr-o moștenire. Se pomenește însă urmărit pentru neplata taxelor de moștenire la această avere, — la care reunțase. Supune cazul Administrației Financiare, care îl declară că numai Ministerul de Finanțe are căderea suspendării urmăririi. Preotul a fost nevoie să se depleteze la București, la Ministerul de Finanțe, unde, bine înțeles, nu a putut pătrunde, decât cu un domni senator. Notați că nu a cerut nici o favoare.

Domnul Y. își vinde automobilul și depune permisul și carnetul de impunere la Administrația Financiară. Se pomenește urmărit pentru neplata impozitului pe mașină plus o amendă de 5000 (cinci mii) lei. Domnul Y. a fost nevoie să vie la reședință să dovedească, cu recipisa, că a fost în curent cu plata impozitului și a depus permisul în timp.

D-l Z. este urmărit pentru neplata impozitului global pe mai mulți ani în urmă. Se duce, la circumscriptia respectivă, unde dovedește cu recipisele, ce din fericire le păstrase, că a plătit impozitul reclamat. Circumscripția respectivă vede recipisele, dar nu găsește plata trecută în rol. După câțiva timp D-l Z. primește o adresă prin care i se admite să plătească numai jumătate din suma pentru care era urmărit, când o plătise integral.

Asemenea cazuri care pun răbdarea contribuabililor la încercare se întâmplă zilnic.

Vorba lui Tănase! Până când, mări frate, până când?

Stan Pățitul

Jifem Răni

Un sentiment de profundă indignare, a coprins toată lumea, la trista veste că D-l Traian Bratu, Rectorul Universității de la Iași a fost lovit mișcător de trei studenți din „Garda de Fier“, pe când se întorcea acasă. Iată unde duce politica de compromisuri electorale și de trageri de sfuri din culise. Anul trecut, când studenții se dădeau la adevărate acte de terorism contra cetățenilor pașnici, care cumărau la chioșcuri anumite ziare și când, în mijlocul capitalei, făceau cu aceste ziare un adevărat autoadeaf, jucând „sarabanda“ în jurul focului, poliția privea impasibil iar D-l Tătărescu declară că nu poate lua nici o măsură de oare ce faptele săvârșite nu se încadrau în nici un text de lege. Să vedem acum pe unde scoate cămașa guvernul?

X

Democrația și ciomagul

Sub titlul „Naționalism Constructiv“ D-l B. Brănișteanu publică în „Adevărul“ cu data de 10 Martie, un articol foarte semnificativ. Vorbind de convocarea majorităților de către D-l Dinu Brătianu, șeful partidului liberal, relevă apelul acestuia către majorității, spre a le cere tot concursul în vedere operei de ordine, în scop de a stăvili o situație care mână la anarhie. Cum am mai spus și în altă parte, drumul la anarhie l-a deschis guvernul D-lui Tătărescu, prin slăbiciunea voită sau nevoie, de care a dat probă până acum.

In sistemul nostru de guvernare un apel la concursul majorităților apare cel puțin ridicol, majoritatele, la noi, sunt fără răspundere, fără voință și nu ies din cuvântul guvernului. O lege, trecută prin Corpurile Legiuitoare, prezintă acelaș caracter de superficialitate ca și un decret lege.

D-l Brănișteanu după ce analizează activitatea partidelor la noi ajunge la concluzia stranie, că D-l Dinu Brătianu, a putut cu drept cuvânt prezenta, cu mândrie, la întunirea majorităților, statele de serviciu ale partidului liberal. O asemenea mărturisire, în coloanele „Adevărului“ din partea unui ziarist de talia D-lui Brănișteanu, care după câte îmi reamintesc a combătut de multe ori „naționalismul“ economic al partidului liberal nu își are explicația decât în panică provocată de propaganda partidelor de extrema dreaptă, cu spiritul material și moral al Germaniei.

„Intr-o democrație chiar slabă, „spune D-l Brănișteanu, ciomagul „puterii“ are două capete. În dictatură numai unul, cel din mâna „partidului unic, dictatorial“.

In primul rând, o democrație, ori cum ar fi, nu poate avea ciomag. O democrație cu ciomag este o democrație în genul D-lui Tătărescu, sau un fel de dictatură camuflată. Faptul, că D-l Brănișteanu preferă guvernarea partidului liberal, cu toate păcatele sale, unei eventuale dictaturi de dreapta e foarte explicabil, dar nu e vorba să alegem între două rele. E vorba să intrăm pe drumul drept și că mai repede, pentru a recăștiga timpul pierdut.

D-nul Brănișteanu are aerul să vechii săi prieteni, liberalii mai bătrâni, iar de altă parte D-l Neagu, cu elementele mai tinere pe care le-a strâns în jurul său de când lucrează în Teleorman. Apoi vine grupul pigmeilor, așa zis tineret flotant. Grup ce mai consultă căte o cărturăreasă sau citește în calea până va vorbi șeful săi mare, „Dala Lama“.

D-l Neagu a dat o mare masă unde a conviat toți prietenii săi. A fost semnalul luptii. Lupta va fi destul de grea pentru D-l Take Slăvescu care este foarte handicapat din cauza D-lor Mișu Slăvescu și Darvin Voiculescu.

vechi și prieteni, liberalii mai bătrâni, iar de altă parte D-l Neagu, cu elementele mai tinere pe care le-a strâns în jurul său de când lucrează în Teleorman. Apoi vine grupul pigmeilor, așa zis tineret flotant. Grup ce mai consultă căte o cărturăreasă sau citește în calea până va vorbi șeful săi mare, „Dala Lama“.

D-l Neagu a dat o mare masă unde a conviat toți prietenii săi. A fost semnalul luptii. Lupta va fi destul de grea pentru D-l Take Slăvescu care este foarte handicapat din cauza D-lor Mișu Slăvescu și Darvin Voiculescu.

Puncte

Atragem atenția D-lui Prefect asupra stării deplorabile în care se găsește podul pe șoseaua Băneasa-Gara General Poporogescu. Această șosea este o arteră principală, pe care trec zilnic autobuze, camioane și care încarcă cu cereale, dinspre toate comunele învecinate, la gară și la oborul Salcia. Podul este atât de deteriorat încât o nenorocire este iminentă. Să nu se caute atunci, când va fi prea târziu, un țap îspășitor. Stabilim de pe acum răsputerile!

x

Știm că partidul liberal a declarat în mai multe rânduri că nu înțelege să facă antisemitism. Intrebăm pe D-l A. Neagu, directorul ziarului „Viitorul Teleormanului“ dacă atitudinea antisemita a ziarului este în concordanță cu noua orientare politică a partidului liberal—n-am văzut până acum nici o declarație în acest sens, fie a D-lui Dinu Brătianu, fie a D-lui Tătărescu—or acest ziar exprimă pur și simplu părerile personale ale D-lui Neagu?

x

Avertisăm atât pe D-l Mișu Slăvescu cât și pe D-l Darvin Voiculescu să se ocupe de chestiunile lor personale, destul de obscure și incurante și să bine voiască a renunța de a se mai ocupa de D-l L. Bildirescu. D-l L. Bildirescu nu dă niciodată înapoi și are obiceiul când începe o luptă să o ducă până la victorie. Și victoria cu D-lor e ușoară... pe ori ce teren.

și politică teleormaneană

Să lăsăm politică europeană și să ne întoarcem la mica noastră politică teleormaneană. În partidul liberal local există mari neîntelegeri. D-l A. Neagu a început lupta pe față în contra D-lui Take Slăvescu, și a liberalilor mai bătrâni Deocamdată grupele stau față în față pe pozițiile lor fără să fi trecut încă la ofensivă. Deoparte e D-l Take Slăvescu cu

MOARA ADINA

Construcție din renumitele fabrici BÜHLER

(Elveția) Situată în comuna

BĂNEASA—TELEORMAN

La un Kilometru depărtare de gara Salcia

Cele mai economice și selecționate produse fabrică Moara Adina astfel: **Fălnă de Lux, cal. II-a și fălnă Integrală**. Sunt renumite și apreciate de toți care le-au consumat.

NEINTRECUT ESTE MĂLAIUL DE LUX

și cel obișnuit

Capacitate de lucru: două vagoane și jum. în 24 ore.

FABRICA de ULEIURI comestibile din floarea soarelui și alte plante oleaginoase, de o bogată producție și o calitate bună.

Prețurile de cumpărare sunt reduse

PROPRIETARI:

ADINA și LUCIAN BILDIRESCU